

Jedná se o zřízení vodovodu pro osadu Prosetice. Vodovod ten má býti napájen vodou zachycenou v pozemku, jenž patří této obci. Podle tradiční teorie o spodních vodách není spodní voda zásadně podrobena předpisům zákona o právu vodním. V důsledku toho je vzhledem ke kompetenčnímu předpisu § 75 zákona vodního jakékoli působení na spodní vodu z ingerence úřadů vodoprávních zásadně vyňato. Judikatura ovšem našla dvě cesty, jimiž se pravomoc úřadů vodoprávních může rozšířiti i na dispoice se spodními vodami. Je to především případ, kdy zachycením spodní vody nebo jiným působením na spodní vody se působí na povahu, tok nebo na výšku veřejných vod, ježto podle § 17 zákona vodního jakékoli působení na veřejné vody, ať se děje bezprostředně nebo prostřednictvím jiných toků, vyžaduje vodoprávního schválení. Dále se na podkladě předpisů §§ 20, 36 a 37 vodního zákona konstruuje právo obcí a osad na ochranu vody, potřebné pro případ požáru nebo pro hospodářství jejich obyvatelstva, kteréžto právo se posuzuje jako právo vodní, které proti jakémukoliv zkrácení, tedy i proti zkrácení přivoděnému působením na vodu spodní, musí býti chráněno úřady vodoprávními.

Jen v těchto dvou případech lze nalézt výjimku ze zásady, podle níž otázky, týkající se vod spodních, nejsou podrobeny předpisům zákona vodního a pravomoci úřadů vodoprávních. Nějakého vodoprávního předpisu na ochranu a zachování léčivých pramenů nelze však ve vodním zákoně nalézt, čehož zajisté sluší litovati. Stížnosti jest sice přisvědčiti potud, že v případech, kdy odvádění spodních vod vyžaduje podle předpisů zákona o právu vodním vodoprávního schválení, jako po případě i při povolování vodovodů, mají i zájmy léčivých pramenů ve vodoprávním řízení podle §§ 79 a 81 vod. zákona z »veřejných ohledů« býti vodoprávně chráněny, neboť neztenčené zachování léčivých pramenů sluší vzhledem k ustanovení § 2 lit. b) zákona z 30. dubna 1870 č. 68 ř. z. a též k ustanovením zem. zákona lázeňského z 27. října 1868 č. 38 z. z. čes. (srovn. nález Boh. A 7550/28) uznati za zájem veřejný, který podle cit. předpisů zákona o právu vodním může býti překážkou povolení projektu vodoprávního. Než ochrana těchto zájmů jest ochranou povahy oficiální. Z žádného z citovaných ustanovení nedá se však dovoditi, že by majitelům léčivých pramenů příslušel právní nárok na poskytnutí této ochrany v řízení vodoprávním.

Nemají-li však majitelé léčivých pramenů takového právního nároku, nemohlo ani st-lce nař. rozhodnutím v jejich právech nikterak býti ublíženo, a pokud st-lka tvrdí, že se tak stalo, jest její stížnost bezdůvodná.

Č. 12.450.

Řízení správní. — Spolkové právo: Ustanovení stanov, podle něhož spolek jest oprávněn zastupovati své členy, nezakládá samo o sobě pro spolek právo zastupovati jednotlivé členy v jich právních záležitostech před správními úřady.

(Nález z 18. června 1936 č. 13.501/36.)

V ě c: Župní hospodářská a lesnická jednota pro župu košickou v Košicích proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 22. září 1933 o rekursní legitimaci ve věci příspěvku na polního hajného.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo města Košic usneslo se ve schůzi dne 7. ledna 1932 hraditi z příjmů obecních vydání na polní hajné v letech 1926—1931 do výše 60%, v roce 1932 však již jen částkou připadající na pozemky obecní.

Do tohoto usnesení podala stěžující si jednota odvolání, v němž žádala, aby město hradilo z vlastních prostředků všechny výdaje na polní hajné.

Rada města Košic rozhodnutím z 19. června 1933 odvolání na základě § 4 zák. čl. XX:1901 zamítla, ježto stěžující si jednota není ani voličem, ani poplatníkem, nýbrž spolkem, jehož zájmy dotčeny býti nemohly.

Další odvolání stěžující si jednoty bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

Stížnost jednoty k nss podaná . . . obsahuje také výtku povahy meritorní: Jednota byla legitimována podati odvolání, ježto podle § 2 g) stanov jest oprávněna zastupovati jednotlivé voliče a poplatníky. Ani v této námitce nemá stížnost pravdu. Stanovy zakládají pro spolek toliko právní z p ů s o b i l o s t, aby vyvíjel činnost stanovami určenou, nedávají mu však práva na to, aby již na základě stanov této způsobilosti také plnou měrou mohl využítí bez ohledu na předpoklady, jimiž ta která jednání podle všeobecných předpisů právních jsou podmíněna. Nemůže tedy stěžující si jednota z ustanovení svých stanov vyvozovati právo, zastupovati jednotlivé své členy v jich právních záležitostech před úřady správními. Oprávnění zástupčí mohlo by jí plynouti z nějakého ustanovení zákonného, anebo — pokud by zastupování stran osobou hromadnou vůbec bylo přípustno — ze zmocnění, které by jí stranou bylo dáno; nic takového však stížnost netvrdí.

Č. 12.451.

Š k o l s t v í: I. Každá okolnost jakéhokoli druhu a povahy, ať subjektivní, ať objektivní, která činí službu učitelské síly nepřípustnou z důvodů služebních, opravňuje úřad, aby učinil opatření podle § 78 zákona č. 319/1917 ř. z. (učitel. pragmatika). — II. Zjištění disciplinárního provinění není nutným předpokladem použití § 78 učitel. pragmatiky. — III. Úsudek úřadu o tom, že nastaly okolnosti, které činí další službu učitelské síly podle § 78 učitel. pragmatiky nepřípustnou, musí se opírat o skutečnosti řádně zjištěné.

(Nález z 18. června 1936 č. 13.699/36.)